

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la admiterea recursului declarat de Administrația raionului Comrat,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria municipiului Comrat împotriva Administrației raionului Comrat cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile prestate și cererea reconvențională înaintată de Administrația raionului Comrat împotriva Primăriei municipiului Comrat cu privire la încasarea datoriei la serviciile comunale și a cheltuielilor suportate pentru reparația efectuată în încăperile arhivei,

împotriva deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Comrat,

*(Dosarul nr. 2rac-220/23
NR. PIGD 2-17005101-01-2rac-26072023)*

Recursul declarat până la 01 septembrie 2023.
Termenul general de prescripție. Neelucidarea circumstanțelor cauzei referitor la termenul de prescripție. Lipsa motivării obiecției de tardivitate a acțiunii.

Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești, jud. I. Botezatu,
Curtea de Apel Comrat, jud. A. Curdov, Șt. Starciuc, G. Colev,

19 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Administrația raionului Comrat,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 15 noiembrie 2017, Primăria municipiului Comrat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Administrației raionului Comrat, solicitând încasarea datoriei pentru serviciile comunale, în mărime de 78 416,77 de lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, arhiva de stat a raionului Comrat, aflată în gestiunea Administrației raionului Comrat, este amplasată la primul etaj și în subsolul clădirii Primăriei.

3. Totodată, a menționat că, în perioada 01 ianuarie 2010 -31 decembrie 2016, arhiva de stat raională s-a folosit corespunzător de serviciile de încălzire, alimentare cu apă și energia electrică. La situația din 01 ianuarie 2017, datoria pentru serviciile prestate constituia suma de 78 416,77 de lei.

4. La 20 martie 2017 a expediat pârâtului o pretenție, prin care a solicitat achitarea datoriei acumulate, care a rămas fără răspuns și executare.

5. Pârâtul nu și-a onorat obligațiile de achitare a serviciilor comunale în încăperile ocupate din clădirea administrativă a Primăriei, fiind încălcate prevederile art. 572 din Codul civil, fiindu-i cauzat un prejudiciu în mărime de 78 416,77 de lei.

6. Prin cererea datată cu 14 septembrie 2021, Primăria municipiului Comrat a majorat cuantumul pretențiilor, solicitând încasarea datoriei pentru serviciile comunale în mărime de 137 539,99 de lei, acumulate la situația din 01 august 2018.

7. La 28 octombrie 2019, Administrația raionului Comrat a depus cerere reconvențională împotriva Primăriei municipiului Comrat cu privire la încasarea datoriei la serviciile comunale, în mărime de 53 347 de lei și a cheltuielilor suportate în mărime de 55 265,1 lei.

8. În motivarea cererii reconvenționale, reclamantul a invocat că, Administrația raionului Comrat, ca și Primăria municipiului Comrat, este o instituție bugetară, parte din sistemul organelor puterii locale a Găgăuziei și sunt în corelație la deservirea obiectelor publice din municipiul Comrat. În perioada 01 aprilie 2007-01 martie 2013, Casa de cultură Comrat, care la acel moment se afla la balanța administrației raionale, era deservită de ultima, inclusiv toate colectivele aflate în casa de cultură erau deservite de aceasta. Plățile pentru energia electrică consumată, apă, evacuarea gunoiului

și deservirea clădirii, scenei și tehnica colectivelor date aveau loc. În afară de colectivele aflate la balanța administrației raionale, era deservit și Teatrul municipal muzical-dramatic, care a fost format și se afla la balanța Primăriei municipiului Comrat.

9. La soluționarea aspectului privind plata serviciilor prestate pentru arhiva raionului și municipiului Comrat, amplasată în clădirea Primăriei, ultimei i s-a înaintat pretenții în legătură cu Teatrul municipal muzical-dramatic, conform scrisorilor nr. 517 din 27 octombrie 2010, nr. 549 din 25 noiembrie 2010, nr. 125 din 15 martie 2011, nr. 468 din 18 octombrie 2011, împreună cu calculele. În adresarea nr. 125 din 15 martie 2011 privind achitarea datoriilor de către Primărie, s-a comunicat că nu se vor efectua decontări reciproce pentru arhivă, până Primăria municipiului Comrat nu va efectua plata pentru amplasarea și întreținerea teatrului, însă ultima nu a efectuat anumite acțiuni. Cu acordul verbal al conducerii administrației raionale și Primăriei municipiului Comrat acoperirea datoriilor pentru serviciile comunale pentru arhivă și Teatrul municipal muzical-dramatic au fost „înghețate” și fiecare parte achita serviciile prestate de sine stătător sau separat.

10. Ulterior transmiterii în luna martie anul 2013 a Casei de cultură în gestiunea Primăriei municipiului Comrat, nu s-a pus problema stingerii datoriei prin decontări reciproce pentru serviciile comunale pentru arhivă și teatru, chiar și luând în considerare că cheltuielile erau mult mai mari pentru întreținerea teatrului.

11. În anul 2013, cu acordul tacit al Primăriei municipiului Comrat, s-au efectuat lucrări de reparație din contul administrației raionale în încăperile arhivei. Astfel de reparație s-a efectuat în anul 2017, în legătură cu ce a înaintat pretenție Primăriei municipiului Comrat în sumă de 55 265,10 lei, care a intrat în costul reparației capitale încăperilor Primăriei, unde se află arhiva de stat.

12. Reclamantul a precizat că, cheltuielile menționate nu sunt altceva decât plata solidară pentru serviciile suportate de Primăria municipiului Comrat față de arhiva de stat, în care în mare parte se păstrează actele locuitorilor municipiul Comrat, dar nu celor din raionul Comrat, confirmat prin răspunsul șefului serviciului de arhivă nr.139 din 30 iulie 2019.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin încheierea din 01 decembrie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, s-a refuzat în admiterea cererii Administrației raionului Comrat cu privire la aplicarea art. 186¹ din Codul de procedură civilă cu privire la excepția de tardivitate a cererii de chemare în judecată înaintată de Primăria municipiului Comrat.

14. Prin încheierea din 17 ianuarie 2022 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, s-a respins cererea reprezentantului Administrației raionului

Comrat, privind încetarea procesului în temeiul art. 265 lit.h) din Codul de procedură civilă.

15. Prin încheierea din 17 ianuarie 2022 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, s-a respins ca neîntemeiată cererea Administrației raionului Comrat, privind strămutarea cauzei la o altă instanță de același grad pentru examinare, în temeiul art. 43 alin.(2) lit.b) din Codul de procedură civilă.

16. Prin hotărârea din 06 septembrie 2022 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Primăria municipiului Comrat și s-a încasat de la Administrația raionului Comrat în beneficiul Primăriei municipiului Comrat datoria pentru serviciile comunale, în mărime de 137 539,99 de lei. S-a respins ca neîntemeiată cererea reconvențională depusă de Administrația raionului Comrat împotriva Primăriei municipiului Comrat cu privire la încasarea datoriei la serviciile comunale pentru Casa de Cultură a municipiului Comrat, în mărime de 53 347 de lei și a cheltuielilor suportate pentru reparația efectuată în încăperile arhivei, în mărime de 55 265,10 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

17. La 21 septembrie 2022, prin intermediul poștei terestre (Vol.II, f.d.126), Administrația raionului Comrat a declarat apel împotriva hotărârii din 06 septembrie 2022 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor Primăriei municipiului Comrat.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

18. Prin decizia din 14 martie 2023 a Curții de Apel Comrat s-a respins cererea de apel depusă de Administrația raionului Comrat și s-a menținut hotărârea din 06 septembrie 2022 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, fără modificări.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 24 iulie 2023, prin intermediul poștei (Vol.III, f.d.46), Administrația raionului Comrat a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor Primăriei municipiului Comrat.

20. În motivarea recursului, recurentul a invocat că, instanța de apel nu a stabilit și nu a clarificat integral circumstanțele care sunt importante pentru soluționarea cauzei, a aplicat legea care nu este aplicabilă și nu a aplicat legea care urma a fi aplicată. La fel, a considerat că decizia a fost pronunțată cu încălcarea competenței.

21. Totodată, a pretins încălcarea prevederilor legale referitor la termenul de prescripție, termen încălcat de către intimat la depunerea cererii de majorare a cuantumului pretențiilor din 14 septembrie 2021, înaintată după

expirarea termenului de trei ani, la care s-au anexat calculele pentru anul 2017 și o parte din anul 2018, ce au stat la baza emiterii deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

22. Instanța de apel nu a luat în considerare faptul că de la încheierea contractului de folosire gratuită nr. 4 din 01 august 2018, încheiat între Primăria mun. Comrat și Administrația raionului Comrat, în conformitate cu legislația în vigoare, din partea intimatului nu a fost prezentat niciun calcul și nicio pretenție cu privire la achitarea serviciilor comunale pentru arhivă, pentru anul 2017 și o parte din anul 2018, chiar și după depunerea cererii de chemare în judecată după expirarea a trei ani de la data apariției unui astfel de drept. În hotărâre eronat s-a indicat data de 14 martie 2021. Termenul omis pentru majorarea cuantumului pretențiilor nu a fost restabilit de instanță.

23. Intimatul din anul 2011 cunoștea despre dreptul încălcat, de nesemnare a contractelor de plată pentru achitarea serviciilor comunale pentru arhivă și nu a întreprins anumite acțiuni pentru a soluționa pretențiile pe cale amiabilă până la 15 noiembrie 2017, circumstanțe ce nu au fost luate în considerare de către instanța de judecată.

24. Recurentul a opinat că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că efectuarea reparației în încăperea arhivei este o măsură necesară pentru executarea cerințelor Arhivei de Stat RM pentru păstrarea documentelor istorice și cu acordul tacit al Primăriei municipiului Comrat și acordul organelor superioare ale Comitetului Executiv al Găgăuziei și Adunării Populare ale Găgăuziei. Lucrările de construcție au fost efectuate pentru a aduce arhiva de stat în corespundere cu standardele de păstrare a documentelor de arhivă conform „Instrucțiunii privind condițiile tehnice de păstrare a documentelor pe suport de hârtie al fondului arhivistic al Republicii Moldova”, aprobată prin ordinul Serviciului de Arhivă RM nr. 99 din 02 octombrie 2002, înregistrat la Ministerul Justiției la 06 decembrie 2002. Au fost anexate facturile fiscale, actul de executate a lucrărilor din 13 iulie 2017, amenajarea în birourile arhivei și pozele lucrărilor efectuate. Instanța de apel nu a luat în considerare că fondurile investite pentru reparație, în cazul întocmirii obligațiilor contractuale în conformitate cu legislația în vigoare, puteau fi incluse în costul serviciilor prestate. Aceste aspecte în mod obligatoriu se reflectă la încheierea contractului, ca și în cazul contractului de folosire cu titlu gratuit nr.4 din 01 august 2018.

25. De asemenea, a indicat că nu s-a apreciat faptul că finanțarea se efectuează din buget. Toate tranzacțiile financiare se efectuează conform bugetului aprobat pentru anul ulterior. Nu s-a ținut cont de faptul că contractele prezentate instanței nu corespund legislației în vigoare ca formă și conținut, nu puteau fi executate de instituția bugetară. Aceste contracte, în mare parte, semnate unilateral doar de către Primăria municipiului Comrat, nu sunt decât acte administrative, ce ar putea fi încheiate doar pentru

următorul an bugetar între două instituții bugetare, a căror valabilitate s-a încheiat la sfârșitul fiecărui an bugetar, conform prevederilor art. 9 alin. (1), art. 10 din Legea nr.847/1996 privind sistemul bugetar și procesul bugetar, în vigoare până la adoptarea Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014, pentru care puteau fi alocate administrației raionale fondurile (alocații) bugetare anuale. În acest sens, în repetate rânduri s-a atras atenția instanțelor de judecată că la examinarea cererii de chemare în judecată inițiale din 15 noiembrie 2017, a fost încălcată competența. În virtutea pct. 3 și pct. 4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 30 octombrie 2009 „Cu privire la practica aplicării de către instanțele de contencios administrativ a unor prevederi ale Legii contenciosului administrativ”, a menționat că contractele sus specificate se referă la acte administrative și pretențiile asupra lor se soluționează în conformitate cu Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, iar din 01 aprilie 2019, conform art. 258 Codul administrativ, de către instanța de contencios administrativ a Judecătoriei Comrat și nu în ordine generală.

26. La 10 noiembrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului declarat, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire și avizul de recepție, anexate la materialele dosarului (Vol.III, f.d.51-52).

27. La 08 decembrie 2023, prin intermediul poștei (Vol.III, f.d.55), Primăria municipiului Comrat a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea recursului inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

29. Art. 431 din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

(3) Recursul considerat admisibil se examinează într-un complet din 3, 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție.

(4) Judecătorii care au examinat admisibilitatea recursului pot participa și la examinarea recursului în cauză.”

30. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

31. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(3) Dacă este considerat admisibil, completul examinează recursul în fond.”

32. Art. 432 din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.”

33. Art. 442 din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art.432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(3) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs.”

34. Art. 445 din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: c) să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.”

35. Art. 267 din Codul civil, în redacția până la 01 martie 2019:

„(1) Termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.”

36. Art. 271 din Codul civil, în redacția până la 01 martie 2019:

„Acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.”

37. Art. 272 din Codul civil, în redacția până la 01 martie 2019:

„(1) Termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

(2) Dacă legea prevede altfel, prescripția începe să curgă de la data când obligația devine exigibilă, iar în cazul obligației de a nu face, de la data încălcării acesteia. În cazul în care dreptul subiectiv este afectat de un termen suspensiv sau de o condiție suspensivă, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data împlinirii termenului ori a realizării condiției.

(3) În raporturile juridice în care nu este stipulat termenul executării obligației sau în care executarea poate fi cerută oricând, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data când debitorul trebuie să execute obligația.

(9) Când este vorba de prestații succesive, prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data la care fiecare prestație devine exigibilă, iar dacă prestațiile alcătuiesc un tot unitar, de la data ultimei prestații neexecutate.”

38. Art. 572 din Codul civil, în redacția până la 01 martie 2019:

„(1) Temeiul executării rezidă în existența unei obligații.

(2) Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.”

39. Art. 575 din Codul civil, în redacția până la 01 martie 2019:

„(1) În cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul este îndreptățit să o execute oricând. Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului.

(2) Dacă termenul de executare a obligației este determinat, se consideră că creditorul nu poate cere executarea înainte de termen. Debitorul însă poate executa obligația înainte de termen dacă creditorul nu are nici un motiv temeinic pentru a refuza executarea. În cazul în care respinge executarea anticipată, creditorul este obligat să-l informeze imediat în acest sens pe debitor și să ia toate măsurile necesare pentru a evita prejudicierea lui.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 14 martie 2023. Copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată către participanții la proces la 12 iunie 2023 și a fost recepționată de către recurent la 14 iunie 2023, conform avizului de recepție (Vol.II, f.d.253). Astfel, recursul declarat este în termen.

41. Prin prisma art. 444 din Codul de procedură civilă examinarea cauzei civile în ordine de recurs s-a realizat în lipsa participanților la proces, întrucât Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a considerat inoportună invitarea acestora, din motiv că argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite verificarea legalității hotărârilor atacate, fiind depusă și referință de către partea oponentă (Vol.III, f.d.53).

42. Verificând legalitatea actelor de dispoziție contestate, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea litigiului dedus judecării, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție considerând recursul admisibil, urmează a-l admite și a casa integral decizia instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, din motivele ce succed.

43. Instanța de recurs reiterează că prin cererea de chemare în judecată depusă la 15 noiembrie 2017, Primăria municipiului Comrat a solicitat încasarea de la Administrația raionului Comrat a datoriei pentru serviciile comunale în mărime de 78 416,77 de lei, la situația din 01 ianuarie 2017, pentru perioada 01 ianuarie 2010-31 decembrie 2016 (Vol.I, f.d.1). Prin cererea datată cu 14 septembrie 2021, Primăria municipiului Comrat a concretizat pretențiile, majorând quantumul acestora și a solicitat încasarea datoriei pentru serviciile comunale în mărime de 137 539,99 de lei, acumulate la situația din 01 august 2018, pentru perioada 01 ianuarie 2017-01 august 2018 (Vol.I, f.d.224).

44. Aici urmează a fi remarcat că inițial Primăria municipiului Comrat a prezentat contractul nr. 4 din 01 ianuarie 2007 de locațiune a încăperii și acordarea serviciilor comunale și anexa la acesta, precum și contractul nr. 9 din 01 ianuarie 2013 privind recuperarea costului serviciilor comunale și a plății pentru locațiunea încăperilor, cu anexa acestuia, prin care Primăria a dat în locațiune Administrației raionului Comrat a suprafeței de 124 mp în clădirea amplasată pe str. Tretiakova, nr.36, ce aparține reclamantului pentru amplasarea arhivei (Vol.I, f.d.10-13). Contractul nr. 4 a fost încheiat la 01 ianuarie 2007 până la 31 decembrie 2007, iar contractul nr. 9-la 01 ianuarie 2013 până la 31 decembrie 2013 (Vol.I, f.d.10, 12). Calculul pentru un an pentru serviciile comunale în temeiul contractului nr.4 constituia 6 732, 73 de lei (încălzire-4 887,04 lei, iluminare-505,63 de lei, apa și canalizarea - 930,86 de lei, evacuarea deșeurilor-409,20 de lei) și urma a fi efectuată trimestrial până la data de zece a lunii următoare (Vol.I, f.d.10). Calculul pentru un an pentru serviciile comunale în baza contractului nr.9 constituia 9 863,22 de lei (energia termică-2 884,73 lei, energia electrică-2 641,76 de lei, apa și canalizarea -1 063,13 lei, evacuarea deșeurilor -3 273,60 de lei) și locatorul prezintă factura trimestrial, iar locatarul urma să o achite până la data de 10 a lunii următoare (pct.3.2 din contract, Vol.I, f.d.12).

45. Prin pretenția nr. 02/1-30-422 din 20 martie 2017, Primăria municipiului Comrat a informat Administrației raionului Comrat despre datoria acumulată în baza contractelor pentru perioada 01 ianuarie 2010-31 decembrie 2016, care la 01 ianuarie 2017 constituia suma de 78 416, 77 de lei, solicitând achitarea acesteia în termen de 15 zile de la recepționare (Vol.I, f.d.2).

46. Ulterior, drept urmare a concretizării pretențiilor, prin majorarea cuantumului acestora, prin cererea datată cu 14 septembrie 2021, Primăria municipiului Comrat a solicitat încasarea de la Administrația raionului Comrat a datoriei pentru serviciile comunale în mărime de 137 539,99 de lei, acumulate la situația din 01 august 2018, pentru perioada 01 ianuarie 2017-01 august 2018 (Vol.I, f.d.224).

47. Prin cererea reconvențională formulată la 28 octombrie 2019 de către Administrația raionului Comrat, s-a solicitat de la Primăria municipiului Comrat datoria pentru serviciile comunale în mărime de 53 347 de lei și cheltuielile pentru reparație în mărime de 55 265, 10 lei (Vol.I, f.d.150-151).

48. Prima instanță judecând cauza în fond, prin hotărârea din 06 septembrie 2022, a admis cererea de chemare în judecată depusă de Primăria municipiului Comrat și a încasat de la Administrația raionului Comrat în beneficiul Primăriei municipiului Comrat datoria pentru serviciile comunale, în mărime de 137 539,99 de lei. A respins ca neîntemeiată cererea reconvențională depusă de Administrația raionului Comrat împotriva Primăriei municipiului Comrat cu privire la încasarea datoriei la serviciile comunale pentru Casa de Cultură a municipiului Comrat, în mărime de 53 347 de lei și a cheltuielilor suportate pentru reparația efectuată în încăperile arhivei, în mărime de 55 265,10 lei (Vol.II, f.d.118, 128-141).

49. Judecând cauza în ordine de apel, prin decizia din 14 martie 2023, Curtea de Apel Comrat a respins cererea de apel depusă de Administrația raionului Comrat și a menținut hotărârea din 06 septembrie 2022 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, fără modificări (Vol.II, f.d.236-251).

50. Din criticile aduse actelor judecătorești contestate rezultă că recurentul și-a exprimat dezacordul cu acestea, reiterând că acțiunea Primăriei municipiului Comrat este depusă cu omiterea termenului de prescripție, precum și pretențiile de majorare a cuantumului pretențiilor, iar instanța de apel a ignorat acest aspect sau cel puțin nu a supus verificării argumentul dat, lăsându-l fără răspuns.

51. Instanța de recurs reiterează că recurentul/pârât a invocat în prima instanță la 17 aprilie 2018, în virtutea art. 267 din Codul civil, în redacția în vigoare până la 01 martie 2019, prin referința depusă, omiterea termenului general de prescripție a acțiunii formulate la 15 noiembrie 2017 de Primăria municipiului Comrat. Or, conform acțiunii inițiale, la baza pretențiilor se afla contractul nr. 4 din 01 ianuarie 2007 de locațiune a încăperii și acordarea serviciilor comunale și contractul nr. 9 din 01 ianuarie 2013 privind restituirea costului serviciilor comunale și a plății pentru locațiunea încăperilor, cu anexele acestora, semnate de ambele părți. Iar în temeiul acestor contracte, plata urma a fi efectuată trimestrial până la data de zece a lunii următoare.

52. De altfel, în rezultatul modificărilor operate la Codul de procedură civilă, și anume prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte

legislative nr. 17 din 05 aprilie 2018, în vigoare 01 iunie 2018, a fost introdus art.186¹ – „Excepția de tardivitate”. Norma enunțată stipulează că: „(1) Cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripția, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. (2) Excepția de tardivitate și, după caz, repunerea în termen se soluționează în ședință de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanților citați legal nu împiedică examinarea cererilor. (3) Dacă nu se dispune repunerea în termen și/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs. (4) Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii adoptate conform alin.(3), este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea; b) să admită recursul și să caseze integral încheierea, restituind cauza spre rejudecare. (5) Dacă se dispune repunerea în termen și/sau excepția de tardivitate se respinge, instanța de judecată emite o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul și continuă examinarea cauzei.”

53. În temeiul normei procedurale enunțate, Administrația raionului Comrat a formulat o cerere la 06 august 2020, în cadrul ședinței de judecată, prin care a ridicat excepția de tardivitate, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată din 15 noiembrie 2017, din motiv că a fost depusă peste termenul de prescripție (Vol.I, f.d.173-177). Însă prin încheierea din 01 decembrie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, a fost respinsă cererea ca fiind neîntemeiată, motivat prin faptul că cererea de chemare în judecată a fost depusă la 15 noiembrie 2017, iar modificările operate în Codul de procedură civilă prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 17 din 05 aprilie 2018 cu art. 186¹, au intrat în vigoare în momentul publicării în Monitorul Oficial (Vol.I, f.d.199-202).

54. La acest capitol, instanța de recurs apreciază ca fiind relevant argumentul recurentului precum că Primăria a omis termenul general de prescripție în interiorul căruia urma să-și apere dreptul încălcat, în special că acest aspect a fost invocat inițial în referința depusă la 17 aprilie 2018, circumstanță detaliată supra, însă instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus asupra acestui argument.

55. Instanțele de judecată aveau obligația de a examina argumentul pârâtului/recurent privind omiterea termenului de prescripție, în condițiile în care acesta a fost invocat în referința depusă inițial. Deși prin încheierea enunțată supra a fost respinsă cererea privind ridicarea excepției de

tardivitate, pe motivul indicat supra, însă nici prin hotărârea pronunțată, prima instanța nu s-a expus asupra argumentului invocat de pârât în referința depusă la 17 aprilie 2018 referitor la omiterea termenului de prescripție, deși acesta era unul decisiv pentru rezultatul procesului. Iar instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, prin decizia emisă, la fel, nu a analizat argumentul dat.

56. De altfel, în conformitate cu art. 359 alin. (1) din Codul de procedură civilă, încheierile emise în primă instanță nu pot fi atacate cu apel decât o dată cu hotărârea, cu excepția încheierilor care pot fi atacate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile specificate la art.423. Iar alineatul doi al aceluiași articol prevede că apelul declarat împotriva hotărârii se consideră declarat și împotriva încheierilor date în cauza respectivă, chiar dacă au fost emise după pronunțarea hotărârii și dacă atacarea încheierii nu se menționează în cererea de apel.

57. Circumstanțele conturate supra denotă că argumentul pârâtului/recurent privind omiterea termenului de prescripție invocat inițial în referința depusă la 17 aprilie 2018 a rămas fără o apreciere din partea instanțelor de judecată, deși acesta este unul decisiv soluționării corecte a litigiului. Or, până la 01 iunie 2018 era imperativ necesar pentru verificarea respectării termenului de prescripție, invocarea expresă, indiferent la ce etapă procesuală, în prima instanță, în apel sau recurs, drept de care s-a folosit pârâtul la 17 aprilie 2018, încadrându-se în condițiile legale în vigoare la momentul respectiv. A sancționa partea cu neexaminarea unei cereri prin care se invocă omiterea termenului de prescripție, doar pentru că ulterior legiuitorul a intervenit cu modificări procedurale, constituie o eroare de drept cauzată de încălcarea principiului aplicării legii în timp.

58. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că termenul de prescripție începe să curgă din data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau trebuia să cunoască despre nașterea dreptului la acțiune.

59. Instanța de recurs precizează că în contractele enunțate supra era stipulat expres că plata serviciilor comunale urma a fi efectuată trimestrial până la data de zece a lunii următoare. În calculele anexate la acestea, sumele au fost repartizate trimestrial. Astfel, conform contractului nr. 4 din 01 ianuarie 2007 amintit supra, termenul acestuia fiind până la 31 decembrie 2007, ultima plată trimestrială urma a fi efectuată până la 10 ianuarie 2008. Respectiv, având în vedere existența unui termen limită convenit pentru efectuarea plăților conform contractului enunțat, dreptul reclamantului de a pretinde încasarea sumei datorate urma a fi realizat în termen de trei ani de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. Începutul curgerii termenului se calculează din următoarea zi. La caz, acțiunea a fost înaintată la 15 noiembrie 2017.

60. Aceeași situație se identifică și în cazul contractului nr. 9 din 01 ianuarie 2013 privind restituirea costului serviciilor comunale și a plății pentru locațiunea încăperilor. Respectiv, ultima plată trimestrială urma a fi efectuată până la 10 ianuarie 2014.

61. În ceea ce vizează contractul nr. 17 din 01 ianuarie 2015 privind recuperarea costurilor serviciilor comunale și plata pentru arendă, instanța de recurs notează că acestea sunt semnate doar de o parte, și anume Primăria municipiului Comrat, or, lipsește semnătura reprezentantului Administrației raionului Comrat (Vol.I, f.d. 47). De altfel, calculele anuale prezentate ca anexe la contracte, precum și facturile fiscale, la fel, sunt semnate doar de reclamant (Vol.I, f.d.48-62).

62. De altfel, nu poate fi ignorat nici faptul că inițial pretențiile formulate de Primăria municipiului Comrat la 15 noiembrie 2017 au vizat perioada 01 ianuarie 2010-31 decembrie 2016, la situația din 01 ianuarie 2017, iar în cererea concretizată datată cu 14 septembrie 2021, datoria includea perioada la situația din 01 august 2018, pentru 01 ianuarie 2017-01 august 2018.

63. Chiar și în condițiile unei prelungiri tacite a raporturilor contractuale în sensul art. 904 din Codul civil, reținute de instanțele ierarhic inferioare, nu este exclusă respectarea termenului la înaintarea acțiunii în instanța de judecată.

64. Deși omiterea termenului de prescripție a fost invocată de Administrația raionului Comrat chiar în referința depusă inițial la cererea de chemare în judecată, în condițiile în vigoare la acea dată, prima instanță nu s-a pronunțat asupra acestui aspect, iar instanța de apel nu a supus aprecierii argumentul apelantului/pârât privind omiterea de către Primăria municipiului Comrat a termenului general de prescripție la depunerea acțiunii. Instanța de apel s-a limitat a constata că reclamantul nu a omis termenul la depunerea cererii de majorare a cuantumului pretențiilor din 14 septembrie 2021 cu privire la încasarea datoriei pentru perioada 01 ianuarie 2017-30 august 2018, însă instanța de apel a eludat faptul că pârâtul a invocat omiterea termenului de prescripție încă la 17 aprilie 2018 în referință formulată la acțiunea inițială, până la depunerea cererii de majorare a cuantumului pretențiilor din 14 septembrie 2021, fără să țină cont că datoria a fost solicitată pentru o perioadă începând cu anul 2010.

65. De altfel, depunerea cererii de concretizare în temeiul art. 60 din Codul de procedură civilă, în contextul în care sunt majorate pretențiile formulate în acțiunea inițială, obliga instanța de judecată de a verifica respectarea termenului la înaintarea acțiunii inițiale, reieșind din faptul că reclamantul nu a renunțat la pretențiile inițiale, însă doar le-a extins.

66. Mai mult, însăși instanța de apel a stabilit că în perioada 2007-2018 pârâtul nu a achitat Primăriei pentru serviciile comunale de care a beneficiat arhiva de stat.

67. Realizarea dreptului de acțiune în termen este o condiție obligatorie, necesară a fi respectată sau, după caz, justificată omiterea acesteia, care precedă examinarea fondului pretențiilor din perspectiva temeiniciei/netemeiniciei acestora. Însă pentru a stabili dacă pretențiile erau sau nu prescrise, instanța de judecată urma să cerceteze probele din dosar, întrucât determinarea caracterului prescris implica o examinare detaliată a probatoriului și, după caz, a eventualelor plăți efectuate, posibilele întreruperi ale termenului de prescripție, precum și a altor acte juridice relevante. Prin urmare, era necesară o verificare substanțială, obiectivă și multiaspectuală.

68. În altă ordine de idei, în virtutea art. 277 alin. (1) din Codul civil, în redacția până la 01 martie 2019, cursul prescripției extinctive se întrerupe: a) în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit; b) în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

69. Întreruperea termenului de prescripție extintivă reprezintă o modificare a cursului prescripției, care constă în înlăturarea prescripției scurse înainte de apariția unei cauze întreruptive și începerea unei alte prescripții extinctive.

70. La caz, instanța de recurs notează că, deși instanțele ierarhic inferioare menționează că pârâtul ar recunoaște datoria, însă nu evidențiază acțiunile acestuia ce denotă această recunoaștere, care ar duce la întreruperea termenului prescripției extinctive în sensul legii și dacă există în speță o întrerupere care ar determina încasarea sumei solicitate cu titlu de datorie pentru serviciile-comunale conform pretențiilor pentru toată perioada. Or, instanța de apel a stabilit că în perioada 2007-2018 pârâtul nu a achitat Primăriei pentru serviciile comunale de care a beneficiat arhiva de stat. Reiterând reglementarea legală conform căreia termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani, era de obligația instanțelor ierarhic inferioare de a verifica aspectul respectării termenului de prescripție de către reclamant la înaintarea acțiunii, în special că pârâtul a invocat prescripția acțiunii în general și nu doar a cererii de majorare a cuantumului pretențiilor.

71. Chiar în situația în care recurentul/pârât și-a exprimat dezacordul cu modalitatea efectuării calcului serviciilor comunale de către reclamant, în sensul reținut de instanțele ierarhic inferioare, însă această circumstanță nicidecum nu exclude faptul verificării aspectului respectării termenului general de prescripție la înaintarea acțiunii de încasare a pretinsei datorii, în special că pârâtul l-a invocat, iar instanța nu a răspuns acestui argument. Instanța de apel judecând cauza în ordine de apel s-a limitat a menține soluția primei instanțe, însă argumentul omiterii termenului de prescripție invocat de pârât, a rămas fără răspuns, deși era decisiv pentru soluționarea corectă și obiectivă a litigiului.

72. Instanțele ierarhic inferioare au ignorat faptul că cererea privind ridicarea excepției de tardivitate formulată în rezultatul noilor prevederi legale nu era decât o invocare repetată a aspectului omiterii termenului de prescripție, care a fost inițial conturat în referința depusă la 17 aprilie 2018 la cererea de chemare în judecată din 15 noiembrie 2017, în condițiile prevederilor legale în vigoare la acea dată.

73. Instanța de recurs relevă că repunerea în termenul de prescripție extinctivă este beneficiul acordat de lege titularului dreptului la acțiune care, din motive temeinice, nu a putut formula acțiunea în justiție în interiorul termenului de prescripție, astfel că instanța de judecată este îndreptățită să soluționeze în fond cererea de chemare în judecată, deși a fost introdusă după expirarea termenului de prescripție. Instituția prescripției extinctive are ca finalitate asigurarea stabilității și securității raporturilor juridice, protejând debitorul împotriva valorificării tardive a unor pretenții care, prin trecerea timpului, devin dificil de verificat sub aspect probator și imprevizibile sub aspect juridic. Acceptarea ideii că dreptul la acțiune s-ar naște exclusiv la momentul punerii în întârziere, după o perioadă de mai mulți ani de la nașterea raportului obligațional, ar lipsi de efect util instituția prescripției și ar crea o stare de incertitudine perpetuă în raporturile civile. Instituția prescripției extinctive urmărește înlăturarea riscului valorificării tardive a unor pretenții față de care creditorul nu a manifestat interes și diligență.

74. Deși conform acțiunii inițiale reclamantul a pretins acumularea de către pârât a datoriei pentru perioada 01 ianuarie 2010-31 decembrie 2016, depunerea cererii de chemare în judecată s-a realizat doar la 15 noiembrie 2017. La fel, a indicat că la 20 martie 2017 a solicitat pârâtului prin pretenția expedită achitarea datoriei acumulate. Reclamantul nici nu a făcut referire la eventualele acțiuni întreprinse în vederea recuperării datoriei acumulate de pârât. Conform calculului anexat la acțiunea inițială, s-au efectuat plăți doar la 28 aprilie 2010 și la 17 septembrie 2010 (Vol.I, f.d.4).

75. Drept urmare, instanța de apel efectuând controlul judiciar al hotărârii primei instanțe, avea obligația de analiza aplicabilitatea speței termenului de prescripție sau, după caz, a verifica circumstanța ce exclude aplicabilitatea acestuia și împrejurările ce o justifică, ceea ce, la caz, nu s-a efectuat.

76. De asemenea, instanța de recurs consideră necesar a accentua că CtEDO în jurisprudența sa în repetate rânduri a accentuat că respectarea termenului de prescripție este una dintre chestiunile esențiale care trebuie examinate de către instanțele naționale, care, de regulă, are un impact decisiv la soluționarea cauzei.

77. În cauza Caraman vs Republica Moldova, cererea nr. 49937/08, hotărârea din 16 februarie 2021, §§ 23-25, Curtea a reamintit că Articolul 6 § 1 din Convenție implică, din partea „instanței”, obligația de a examina în mod eficient motivele, argumentele și probele invocate de către părți (a se vedea, printre multe altele, Perez v. Franța [MC], nr. 47287/99, § 80, CEDO

2004-I, și Loupas v. Grecia, nr. 21268/16, § 37, 20 iunie 2019). De asemenea, ea reamintește jurisprudența sa constantă, potrivit căreia acest Articol obligă instanțele să își motiveze deciziile sale. Întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie analizată în lumina circumstanțelor fiecărei cauze. Fără a necesita un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către un reclamant, această obligație presupune, totuși, că o parte la procedura judiciară poate aștepta un răspuns specific și explicit la acele argumente care sunt decisive pentru rezultatul procedurii în cauză (a se vedea, printre multe altele, Paixão Moreira Sá Fernandes v. Portugalia, nr. 78108/14, § 71, 25 februarie 2020 și cauzele citate în aceasta). Curtea observă de la început că, având în vedere circumstanțele cauzei, respectarea termenului de prescripție era una dintre chestiunile esențiale care trebuiau examinate de către instanțele naționale și că acest aspect avea un impact decisiv la soluționarea cauzei (a se compara cu Ruiz Torija v. Spania, 9 decembrie 1994, § 30, Seria A nr. 303-A). În cazul în care instanțele ar fi constatat că acest argument era întemeiat, ele ar fi trebuit să respingă acțiunea Primăriei Chișinău împotriva reclamanților. În acest sens, ea reamintește că respectarea criteriilor de admisibilitate pentru introducerea unei acțiuni este un aspect important al dreptului la un proces echitabil (Dacia S.R.L. v. Moldova, nr. 3052/04, § 75, 18 martie 2008, și Nichifor v. Republica Moldova, nr. 52205/10, § 28, 20 septembrie 2016). Prin urmare, Curtea consideră că argumentul reclamanților privind tardivitatea acțiunii necesita un răspuns specific și explicit. Cu toate acestea, instanțele naționale au omis să facă acest lucru, fiind imposibil de determinat dacă ele pur și simplu au neglijat acest argument sau dacă au intenționat să-l respingă și, în această ultimă ipoteză, care erau motivele în acest sens (a se compara cu Ruiz Torija, pre-citată, § 30, Lebedinschi v. Republica Moldova, nr. 41971/11, § 35, 16 iunie 2015, Nichifor v. Republica Moldova, nr. 52205/10, § 30, 20 septembrie 2016, și Covalenco v. Republica Moldova, nr. 72164/14, § 26, 16 iunie 2020).

78. Generalizând cele conturate anterior, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că examinarea cauzei în instanța de apel s-a realizat pripit și evaziv, fiind neelucidate circumstanțele determinante soluționării corecte și obiective a litigiului, ceea ce impune casarea integrală a deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

79. Instanța are obligația de a soluționa litigiul conform regulilor de drept aplicabile și prin toate mijloacele legale să prevină orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. În cadrul determinării corecte a specificului obiectului acțiunii civile și al temeiului acesteia, instanța de judecată are obligația nu doar de a identifica natura raportului juridic dedus judecării, ci și de a verifica incidența termenului de prescripție extinctivă aplicabil pretențiilor formulate. Verificarea respectării

termenului de prescripție constituie o etapă esențială a examinării în fond a acțiunii, întrucât dreptul material la acțiune, adică posibilitatea creditorului de a obține protecția judiciară a dreptului său, nu poate fi exercitat valabil dacă termenul legal a fost depășit.

80. Prin urmare, în exercitarea rolului său activ, instanța de judecată este chemată să examineze dacă acțiunea a fost introdusă în termenul legal. Această verificare este indispensabilă pentru asigurarea echilibrului dintre principiul stabilității raporturilor juridice și dreptul la un proces echitabil, întrucât admiterea unei acțiuni prescrise, în condițiile în care debitorul a ridicat problema tardivității, ar conduce la încălcarea securității juridice și la perpetuarea incertitudinii în raporturile de drept civil.

81. Subsecvent, la rejudecarea cauzei civile, adoptarea soluției la caz urmează a fi precedată de momentele conturate supra, ignorate anterior, verificând dacă a fost respectat termenul de prescripție la înaintarea acțiunii inițiale, concretizată ulterior sau, după caz, justificată omiterea acestuia. La fel, se impune o identificare a eventualelor întreruperi de termen, dacă acestea s-au produs, ca ulterior, în dependență de constatările acesteia, să se pronunțe asupra temeiniciei/ netemeiniciei pretențiilor. Iar motivarea să fie efectuată atât prin prisma poziției ambelor părți în raport cu probele prezentate și normele de drept pertinente litigiului, rezultând din prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, ca, în consecință, soluția adoptată să fie certă și coerentă și să răspundă standardelor unui proces echitabil garantat de art. 6 § 1 CEDO.

82. Coroborând circumstanțele ce preced, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție admite recursul declarat și casează integral decizia instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

83. Totodată, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (revizuirea hărții judiciare) nr. 135 din 13 iunie 2024 (în vigoare 27 decembrie 2024), au fost operate modificări la Legea privind organizarea judecătorească nr. 514 din 06 iulie 1995 și la Legea cu privire la reorganizarea instanțelor judecătorești nr.76 din 21 aprilie 2016. Iar conform art. III alin. (2) din Legea nr. 135/2024, la data intrării în vigoare a prezentei legi: 3) Curtea de Apel Comrat fuzionează cu Curtea de Apel Cahul, formând Curtea de Apel Sud. Iar conform Anexei nr. 3 la Legea nr. 514/1995, Curtea de Apel Sud este constituită din sediul central Cahul și sediul secundar Comrat.

84. Din aceste motive, în conformitate cu art. 442, art.444, art. 445 alin.(1) lit. c) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de Administrația raionului Comrat.

Casează integral decizia din 14 martie 2023 a Curții de Apel Comrat, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria municipiului Comrat împotriva Administrației raionului Comrat cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile prestate și cererea reconvențională înaintată de Administrația raionului Comrat împotriva Primăriei municipiului Comrat cu privire la încasarea datoriei la serviciile comunale și a cheltuielilor suportate pentru reparația efectuată în încăperile arhivei, și trimite cauza spre rejudecare în Curtea de Apel Sud, sediul secundar Comrat, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat